

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रियादेवसेनाभिमानिदेवतया ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनै • भा • त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ७ ॥
 देवासुराःपुरायत्ताविनिघ्नतःपरस्परं ॥ तत्राजयन्सदादेवान्दानवाघोररूपिणः ॥ ३ ॥ वध्यमानंबलंदृष्ट्वाबहुशस्तैःपुरंदरः ॥ ससैन्यनायकार्थायचिंतामापभृ
 शंतदा ॥ ४ ॥ देवसेनांदानवैर्हिभग्नान्दृष्ट्वा महाबलः ॥ पालयेद्दीर्यमाश्रित्यसज्ञेयःपुरुषोमया ॥ ५ ॥ सशैलमानसंगत्वाध्यायन्नर्थमिदंभृशं ॥ शुश्रावार्तस्वरं
 घोरमथमुक्तंस्त्रियातदा ॥ ६ ॥ अभिधावतुमांकश्चित्पुरुषस्त्रातुचैवह ॥ पतिंचमेप्रदिशतुस्वयंवापतिरस्तुमे ॥ ७ ॥ पुरंदरस्तुतामाहमाभैर्नास्तिभयंतव ॥ एवमु
 क्त्वाततोपश्यत्केशिनांस्थितमग्रतः ॥ ८ ॥ किरीटिनंगदापाणिंघातुमंतमिवाचलं ॥ हस्तेगृहीत्वाकन्यांतामथैनंवासवोब्रवीत् ॥ ९ ॥ अनार्यकर्मन्कस्मात्वमि
 मांकन्यांजिहीर्षसि ॥ वज्रिणंमांविजानीहिविरमास्याःप्रबाधनात् ॥ १० ॥ केश्युवाच विसृजस्वत्वमेवैनांशक्रेषाप्राथिंतामया ॥ क्षमंतेजीवतो गंतुं
 स्वपुरंपाकशासन ॥ ११ ॥ एवमुक्त्वागदांकेशीचिक्षेपेंद्रवधायवै ॥ तामापतंतींचिच्छेदमध्येवज्रेणवासवः ॥ १२ ॥ अथास्यशैलशिखरंकेशीक्रुद्धोव्यवात्
 जत् ॥ तदापतंतंसंप्रेक्ष्यशैलशृंगंशतक्रतुः ॥ १३ ॥ विभेदराजन्वज्रेणभुवितन्निपपातह ॥ पततातुतदाकेशीतेनशृंगेणताडितः ॥ १४ ॥ हित्वाकन्यांमहाभागां
 प्राद्रवद्भृशपीडितः ॥ अपयातेऽसुरेतस्मिस्तांकन्यांवासवोब्रवीत् ॥ कासिकस्यासि किंचेहकुरुषेत्वंशुभानने ॥ १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कं
 डेयसमास्यापर्वणिआंगि • स्कंदोत्पत्तौकेशिपराभवेत्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ कन्योवाच अहंप्रजा
 पतेःकन्यादेवसेनेतिविश्रुता ॥ भगिनीमेदैत्यसेनासापूर्वकेशिनाहता ॥ १ ॥ सदैवावांभगित्यौतुसखिभिःसहमानसं ॥ आगच्छावेहरत्यर्थमनुज्ञाप्यप्रजाप
 तिं ॥ २ ॥ नित्यंचावांप्रार्थयतेहर्तुंकेशीमहासुरः ॥ इच्छत्येनदैत्यसेनानचाहंपाकशासन ॥ ३ ॥ साहृतानेनभगवन्मुक्ताहंत्वद्वलेनतु ॥ त्वयादेवैन्द्रनिर्दिष्टंपति
 मिच्छामिदुर्जयं ॥ ४ ॥ इंद्रउवाच मममातृष्वसेयीत्वंमातादाक्षायणीमम ॥ आख्यातुंत्वहमिच्छामिस्वयमात्मबलंत्वया ॥ ५ ॥ कन्योवाच अव
 तुंतववाक्यमनिंदिते ॥ ७ ॥ कन्योवाच देवदानवयक्षाणांकिन्नरोरगरक्षसां ॥ जेतायोदुष्टदैत्यानांमहावीर्योमहाबलः ॥ ८ ॥

अहमिति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥